

(1) בסעיף 7(1), אחרי "המניות בתוספת" יבוא "ובתנאים המנויים בה";

(2) בסעיף 12 –

(א) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "בעבור עריכת תמליל מודפס באמור בסעיף

קטן (ג) ובעבור תרגום התמליל";

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) אין בהוראות חוק זה כדי להטיל חובה על עריכת תמליל מודפס מתיעוד חוזתי או מתיעוד קולי של חקירת חשוד"

(3) בתוספת, בסופה יבוא, "ובנסיבות שבהן כתב האישום, אם יוגש, צפוי להיות מוגש לבית המשפט המחוזי"

סדק י: בריאות

33. כפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א-1981³², בסעיף 26(א), בסופו יבוא "או בירי אח או אחות מוסמכים שקיבלו הרשאה אישית לכך מידי המנהל, לפי תנאים והוראות שיקבע"

תיקון פקודת הרוקחים

ד ב ר י ה ס ב ר

אשר על כן, מוצע לתקן את התוספת לחוק כך שתכלול עבירות שעונשן המרבי לפי החוק הוא עשר שנות מאסר או יותר ושלא יוגש בגין בהם אישום הוא צפוי להיות מוגש לבית המשפט המחוזי (לפסקאות (1) ו-3).

הצעה זו מאמצת את המלצתו של צוות בין-משרדי שמנחה על ידי פרקליט המדינה בתורש פברואר 2005, בראשות מר הרצל שכירי, ראש מח"ש, בהשתתפות נציגים ממשטרת ישראל, המשרד לביטחון הפנים ופרקליטות המדינה, שמטרתו הייתה גיבוש המלצות באשר לקשיים התקציביים שהתעוררו לעניין תמלול קלטות חקירה שהוכנו מכתב חוק חקירת חשודים.

התיקון המוצע עולה בקנה אחד עם התכלית המקורית של החקיקה, שמלכתחילה ייחידה את חובת התיעוד החוזתי לעבירות חמורות שהעונש המרבי הצפוי מהן לכאשם הוא עשר שנות מאסר או יותר, ועם זאת הוא יאפשר צמצום בעלויות הגבוהות של יישום החוק.

סעיף 33 סעיף 26 לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א-1981 (להלן – פקודת הרוקחים), קובע בסעיף קטן (א) כי לא ינפק תכשיר רפואי ששיווקו מותרת במרשם רופא, אלא לפי מרשם התום בירי רופא, רופא שיניים או רופא וטרינר כן נקבע בסעיף קטן (א1) כי רוקח רשאי לנפק תכשיר מרשם שלא על פי מרשם חתום בירי רופא, בהתאם להוראות שיקבע שר הבריאות.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהסמיך את שר הבריאות לקבוע הוראות, אשר יאפשרו ניפוק של תכשיר מרשם בידי אח או אחות מוסמכים שקיבלו הרשאה אישית לכך מידי המנהל הכללי של משרד הבריאות, לפי תנאים והוראות שיקבע.

על המתרחש בחדר החקירה, וזאת לשם מניעת היראות שווא של נחקרים בשל אלימות שנגקטת כלפיהם והפתתות משפטי זוטא לעניין קבילותן של תהודאות.

לצורך יישומו של חוק חקירת חשודים ומילוי החובה כראוי, נדרשת משטרת ישראל להשקיע משאבים ניכרים הכוללים רכישת ציוד תיעוד והתקנתו, הוצאת תפעול ותחזוקה ועוד. יצוין לעניין זה, כי אם יידרש גם תמלול של התיעוד שייעשה על פי החוק האמור, העלות של התמלול נאמדת בכ-250 מיליון ש"ח ננדי שנה.

לפיכך, כדי לאפשר את יישומו של החוק האמור תוך הגשמת תכליתו, מוצע להבהיר את המצב הקיים, ולפיו אין באמור בחוק כדי להטיל חובה תמלול של תיעוד חוזתי או תיעוד קולי של חקירה. כמו כן, מוצע להסמיך את השר לביטחון הפנים לקבוע תשלום בעבור עריכת תמליל מודפס ובעבור תרגום התמליל (לפסקה (2)).

סעיף 7 לחוק חקירת חשודים קובע, כי חקירת חשוד בעבירות המנויות בתוספת תתועד כתיעוד חוזתי. כדי למקד את המשאבים המוגבלים הקיימים ליישום החוק בתקירת עבירות חמורות, נקבע בתוספת לחוק כי חובת התיעוד החוזתי תחול על עבירות שהעונש המרבי הקבוע לצדן הוא עשר שנות מאסר או יותר עם זאת, לפי סעיף 15(א1)(ב) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, יש סמכות לפרקליט המדינה או לפרקליט מחוז להעמיד אדם לדין בעבירות שעונשן שבע שנות מאסר או יותר בבית משפט שלום ולא בבית משפט מחוזי. במקרים אלה, העונש המרבי שיוכל בית משפט שלום לגזור בשל העבירה הוא שבע שנות מאסר בלבד, סמכות זו נועדה למקרים שבהם נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות במיוחד. בהתאם ללשון החוק, חובת התיעוד חלה על חקירה גם בשל העבירות האמורות.

³² צ"ר 1947, תרס"ו, עמ' 262.